

разнесохъса по села та си. Давїдъ които чакаше свършванїе то на врань та безюкойнъ за живота на сына си, като чѣ таѣхъ вѣсть сматеса и възлѣзи на горницѣ тѣ, които вѣше на врата та и плачеше горко и дѣмаше: Сыне мой Авессаломе, сыне мой, сыне мой! Кой ще ми даде смърть на мѣсто тебѣ? Азъ вмѣсто тебѣ, Авессаломе, сыне мой, сыне мой, сыне мой Авессаломе!

§. 108. Бавъ оутѣшава Давїда.

Тѣй като чѣ Ювѣ, влѣзи при цара и мѣ рече: Посрамилъ си днесъ лица са на всички тѣ си челоуѣцы, които оутнѣхъ твоѣята дѣшѣ и на всичко то ти домородство, и нынѣ ако не станешъ да излѣзишъ и да говоришъ на хора та си, казвамъ ти ради Юга, какъ не ще остане ни единъ мѣжъ съ тебе въ таѣхъ ношѣ. И развѣи, какъ тѣй зло ще ти е по голѣмо отъ всички те злины, които си прѣтърпѣлъ до нынѣ. И така стана царь Давїдъ и сѣдна предъ врата та и извѣстихъ това на всичкїй народъ, които минѣ предъ цара прѣзъ врата та и мѣ са поклонн. А Исраїлѣвы мѣжи прѣхъса заради Давїда и дѣмашъ: Царь Давїдъ ны избави отъ рѣцѣ тѣ на инеплеменници тѣ, а нынѣ го изгонихъ отъ царство то мѣ, а Авессаломъ, когото помазахъмы оумрѣ на врань тѣ. Нынѣ зашо малчите а не оускорявате да забратите цара? Той гласна всичкїй Исраїль стигна до оуши тѣ на цара, който незабавно проводи чрезъ Іерей тѣ Садока и Аватара да рекътъ на Іудины тѣ старѣйшины, да оускоряжътъ да идътъ за да вратътъ цара на престола мѣ, и обѣцаса да опредѣли Амессаѣ князь на всичка та сила на мѣсто Юва. И така царь Давїдъ сздръженъ отъ Іудино то колѣно влѣзи въ Іероссалимъ, а Исраїлтани тѣ послѣдвахъ слѣдъ беззаконный Вохоревъ сынь Савеа, слѣдъ когото прати Давїдъ Авесса съ доволнѣ силѣ за да ги загони, да не са оутвърдатъ въ нѣкой градъ: но Ювѣ оуби Авесса, пакъ отъ другъ странъ загони Савеа въ градъ Авелъ; тамъ излѣзи на градскѣ тѣ стѣнѣхъ единъ мѣдра жена, и попыта Юва: кого искашъ; а онъ